

وعدۀ شهردار کرمان؛

پل سه‌راهی شرف آباد
۲۰۰ روزه ساخته می‌شود

گروه جامعه: شهردار کرمان در مراسم آغاز ساخت تقاطع غیرهمسطح «سردار شهید حاج‌یونس زنگی‌آبادی» در سه‌راهی شرف‌آباد شهر کرمان مدت‌زمان ساخت پل را از زمان شروع تا افتتاح، ۲۰۰ روز، معادل شش‌ماه‌ونیم دانست و گفت: «پل، با عرشۀ فلزی است که به ۳۲۰ میلیارد تومان اعتبار نیاز دارد».

محسن تویسرکانی با یادآوری اینکه در تیرماه سال ۱۴۰۰ نیز چنین آیینی در ابعاد محدودتر برای آغاز ساخت تقاطع غیرهمسطح شهید حاج‌یونس زنگی‌آبادی برگزار شده است، افزود: «دلیل توقف این پروژه، این بوده که مجوزهای مرتبط با شورای استان برای آن، به‌صورت کامل دیده نشده بود و در مرحله‌ی اجرا، به برخی مسایل مثل تعارضات برق فشار قوی و موارد مخابراتی و یا مسأله‌ی فاضلاب شهری برمی‌خورد، که در مجموع باعث توقف این پروژه شد».

وی ادامه داد: «شورای اسلامی شهر در این دوره با مطالعاتی که انجام داد، به این نتیجه رسید که طرح این پل از شدیدی که یکسری معارضات داشت، به مشابه پل شهید بهشتی (سیدی) کرمان تغییر کند».

تویسرکانی افزود: «از زمانی که به شهرداری آمد، با همت دوستان شورای اسلامی شهر، مطالعات سرعت بیشتری گرفت، مجوزها از شورای ترافیک اخذ شد و مطالعات کافی همکاری مشاوران ترافیکی انجام شد و خوشبختانه این طرح نهایی شد و با فرایند مناقصه، شرکت تاونمد جهاد نصر برنده‌ی مناقصه و مجری این طرح شد».

وی افزود: «این پل، دارای ۶۴ شمع ۳۰ متری است؛ بزرگترین دهانه پل، ۴۷ متر، طول سازه عرشه ۱۰۵ متر، و طول پل همراه با رمپ‌ها ۷۵۰ متر است؛ ضمن اینکه با تدبیر همکاران، معارض تأسیساتی نداریم».

به گزارش کرنا، شهردار کرمان در بخش دیگری از سخنان خود بیان کرد: «از همکارانم در مجموعه شهرداری و بدنه ستادی، عمرانی و کارگری که از لحظه حضور من در شهرداری کرمان، تمام‌وقت پای کار بوده‌اند، تشکر می‌کنم».

وی با ابراز امیدواری برای استمرار حرکت جهادی در شهرداری تأکید کرد: «این اقدامات، جز با همراهی، همکاری و راهنمایی‌های استاندار محترم و حمایت‌های اعضای شورای اسلامی شهر کرمان میسر نمی‌شد».

تویسرکانی در پایان از شهروندان کرمان که به‌واسطه ایجاد کارگاه و محدودیت در مدت ساخت این پل، به زحمت می‌افتند، تقاضای صبوری کرد و گفت: «شهرداری کرمان به تمام تعهدات خود عمل می‌کند تا هرچه زودتر این پروژه، تمام شود».

در محله‌های کرمان؛

۵۰ جشن ویژه غدیر
بر گزار می‌شود

گروه جامعه: رئیس شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی استان کرمان با اشاره به برگزاری جشن‌های عید غدیر گفت: «شب عیدغدیر جشن‌های محله‌ای در ۵۰ نقطه کرمان برگزار می‌شود».

حسین انجم‌شعاع افزود: «مسال برای نخستین بار در تدارک ایجاد گذر غدیر از حد فاصل چهارراه سمیه تا چهارراه ولی‌عصر شهر کرمان هستیم».

وی ادامه داد: «برای ایجاد این گذر بیش از ۵۰ غرفه نیاز است که باید با برنامه‌های فرهنگی جذاب و تأثیرگذار برای اقشار مختلف قابل استفاده باشد».

به گزارش ایسنا کرمان، انجم‌شعاع در جلسه هماهنگی و برنامه‌ریزی ستاد مردمی بزرگداشت دهه امامت و ولایت بر لزوم برگزاری هرچه باشکوه‌تر جشن‌های این دهه تأکید کرد و از پیش‌بینی اطعام در شب، روز و شام عیدغدیر در مساجد و تکایا توسط گروه‌های مردمی خبر داد.

اسما پورزنگی‌آبادی

پس از روی کار آمدن محسن تویسرکانی به‌عنوان شهردار کرمان، روال معمول سابق که ساخت پارک در محلات شهر بود به بهسازی پارک‌های فعلی تغییر کرد. شهرداری برای اینکه نشان بدهد در این رویکرد جدیت دارد، اسم طرح را گذاشت: «بوستان‌ها گلستان می‌شود» و برای شروع آن مراسمی رسمی هم برگزار کرد و با نصب بنرهایی در شهر نیز آن را به اطلاع عموم رساند.

پارک جنگلی یکی از مهم‌ترین و البته قدیمی‌ترین پارک‌های شهر کرمان است که بسیاری از افراد نسل قدیم و حاضر شهروندان با آن و از آن خاطره دارند.

چند روز پیش از شروع رسمی طرح بهسازی پارک‌ها، خبری آمد که در جلسه‌ای با حضور محمود ایرانمنش - معاون خدمات شهری شهردار کرمان و سیدمرتضی حسینی، شهردار سابق منطقه سه طرح بهسازی این پارک که به اسم بوستان «شهید باهنر» هم شناخته می‌شود، بررسی شده است.

با دکتر افسون مهدوی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد کرمان و مدیرعامل شرکت مهندسی مشاور شهر و اندیشه مانا که در این جلسه حضور داشت تماس گرفتیم تا از جزئیات این طرح بگویید. معلوم شد که هنوز چیزی به اسم طرح بهسازی پارک، در کار نیست.

دکتر مهدوی اما می‌گوید که آسیب‌شناسی اولیه‌ای درباره پارک جنگلی انجام داده و در گفت‌وگویی که در ادامه می‌خوانید، برخی از یافته‌های آن را تشریح می‌کند.

■ **حدود دو هفته پیش خبری کوتاه از سوی شهرداری منتشر شد که معاون خدمات شهری و شهردار وقت منطقه سه و شما جلسهای با موضوع بهسازی پارک جنگلی (پارک شهیدباهنر) داشتید. شهرداری به‌طور مشخص درباره این پارک چه درخواستی از شما دارد و می‌خواهد در این پارک چه اقدامی را انجام بدهد؟**

قبلا یکی از همکاران دانشگاهی بنده در رشته فضای‌سبز می‌خواست طی همکاری با شهرداری، پروژه‌ای در پارک جنگلی انجام بدهد. آن زمان از من هم خواستند تا در جلسه با شهرداری حضور داشته باشم. شاید براساس آن جلسه، معاون محترم خدمات شهرداری در ذهن‌شان مانده بود که بنده اطلاعات و طرحی برای پارک دارم یا شاید اظهاراتم در آن جلسه بود که باعث شد حدود دو هفته پیش، از من بخواهند که ایده‌هایم درباره پارک جنگلی را مطرح کنم؛ بدون اینکه هیچ قرارداد حقوقی وجود داشته باشد. من در آن جلسه توضیح دادم که به هیچ‌وجه کار کردن در این پارک با عجله و به صورتی که ایده‌ای برای آن ارائه شود آن هم بدون اینکه سازوکار حقوقی آن مشخص باشد امکان‌پذیر نیست. اما آسیب‌شناسی اولیه‌ای را طی مدت ۱۰ روز جمع‌بندی و به شهرداری ارائه

در گفت‌وگو با دکتر افسون مهدوی عضو هیات علمی دانشگاه مطرح شد؛

شهرداری با مطالعات دقیق وارد پارک جنگلی شود

نباید نگران تخریب این بخش از خاطرات شهر، به اسم زیباسازی و بهسازی باشیم؟ در مجموع، برای اینکه چنین اتفاقی نیفتد شهرداری چه باید‌ها و نیاید‌هایی را باید مورد توجه قرار دهد؟ به خصوص اینکه ابتدای این گفت‌وگو اشاره کردید شما را به جلسه خواندند و همان‌جا ایده‌ای برای پارک جنگلی خواستند.

اینکه در آن جلسه از من ایده خواستند برای این بود که تصور می‌کردند به‌عنوان یک کار دانشگاهی، مطالعه خاصی درباره پارک جنگلی انجام دادم بنابراین ایده از من خواستند و هنگامی که گفتم مطالعه نکردم و برای آسیب‌شناسی اولیه ۱۰ روز زمان نیاز دارم این فرصت را به من دادند. برداشتم این است که تعجیل در ساماندهی پارک وجود دارد اما کاملا هم پذیرفتند که این اقدام باید با مطالعه باشد. اینکه می‌گویید خیلی از خاطرات در شهر از بین رفته هم درست است. چندین دهه است که بسیاری از خاطرات ما و عناصر شهر چه پوشش گیاهی و چه عنصر کالبدی را از بین بردند اما خوشبختانه در حال حاضر، حساس‌سازی ذهن شهروندان توسط رسانه‌های مثل شما و همکاران‌تان اتفاق افتاده و عموم مردم نسبت به آنچه در شهر اتفاق می‌افتد آگاه‌تر شده‌اند و مدیران شهرداری نیز با حساسیت بیشتری دست به اقدام می‌زنند. شرایط طوری است که می‌توانیم اقدامات شهرداری را به سمت خیر ببینیم. شما حساسیتی (نسبت به تخریب پارک جنگلی) دارید و بنده هم کاملا با شما همراه هستم و برای همین بود که به شهرداری تأکید کردم که حتما ابتدا باید مطالعه و تجزیه و تحلیل و سپس ارائه راهکار برای ساماندهی پارک جنگلی داشته باشد. شهرداری هم این را پذیرفته و با همین دید پیش می‌رود. امیدوارم هرکسی این کار را انجام می‌دهد چه من باشم و چه سایر همکارانم؛ طرحی شایسته ارائه دهیم. این نکته را یادآور می‌شوم که این پارک‌ها را به‌عنوان فضا و بستری برای تعاملات اجتماعی می‌خواهیم. همه ما می‌دانیم که شرایط زندگی امروز به گونه‌ای است که شاید به کمک همین ارتباطات و این نوع روابط بتوانیم، چه با خاطره‌انگیزی یا خلق خاطرات جدید یا رجوع به خاطرات خوب گذشته، بخشی از تنش‌های روزمره را کم و به سلامت روان خود کمک بیشتری بکنیم. این فضاهای جمعی که روایت‌های خاطرات آن از بین نروند محل رویدادها و رخدادهایی بوده‌اند. شهرداری باید در پارک جنگلی، فضای به وجود آورد تا گروه‌های مختلف اجتماعی با رویدادها و جشن‌ها و برنامه‌ها و خاطره‌سازی‌های گوناگون، غای فرهنگی و هویتی شهر را در این مکان افزایش دهند. در این راستا، شهرداری در جریان برنامه‌ریزی کالبدی که دارد، باید حتما به‌طور جداگانه روی این موضوع نیز مطالعه کند؛ ضروری است که در کنار پرسشنامه‌هایی که ما پر کردیم پرسشنامه‌های بسیار بیشتری تکمیل شود، نظرسنجی از شهروندان صورت گیرد و سپس دست به اقدام بزنند. در عین حال، ارزش‌های طبیعی و اکولوژیکی پارک نیز در جریان طراحی باید مدنظر قرار گیرد و این ارزش‌ها حتما باید حفظ شوند.

وجود دارد، در این مسیر، دیدی که به سمت پارک داریم مسیرهای خطی و منظم کاشت درخت است. باید ورودی و مسیرهای پارک با کف‌سازی و مبلمان منظم خوانا شود. در حال حاضر اما چنین وضعیتی در پارک وجود ندارد.

■ **از صحبت‌های شما این‌طور متوجه شدم که پارک جنگلی در حال حاضر یک پارک استاندارد نیست. درست می‌گوییم؟**

واژه استاندارد را برای این پارک نمی‌توان به‌کار برد. این پارک در مقیاس منطقه‌ای در شهر کرمان کار می‌کند. برای پرسش به این پاسخ شما، مولفه زیباشناختی و احساسی را می‌توان مورد بررسی قرار داد. استاندارد مبلمان شهری، در واقع استانداردها و ضوابطی است که برای معلولان و کودکان و سایر گروه‌های اجتماعی تعریف شده است. به‌عنوان مثال آبخوری‌ای که در حد سرویس‌دهی به کودکان باشد اما یکسری مسائل دیگر هم وجود دارد که نمی‌توان لزوما ضوابطی را برای آن تعیین کرد. زیبایی از دید هرکسی، بنا به دیدگاه و نگاه معرفتی که دارد، فرق می‌کند بنابراین، ممکن است یک مبلمان با استانداردهای زیباشناختی شما و من، زیبا نباشد اما برای فرد دیگری کاملا زیبا تعریف شود. این توضیحات را دادم تا برسیم به اینجا که ضوابط و مقررات را برای مواردی مثل پارکینگ و عبور دوچرخه و معلولان می‌توان براساس استانداردها سنجد و گفت که آیا استاندارد هستند یا خیر؟ ولی در حوزه احساسی مسائلی مثل خاطره‌انگیزی و حس تعلق‌خاطر شهروندان مطرح است که قابل سنجش نیست. در جریان پرسشنامه‌هایی که پر کردیم به افرادی برخوردیم که از مناطق دیگر شهر، برای قرار ملاقات با دوستان یا پیاده‌روی کردن، به پارک جنگلی می‌آیند. وقتی می‌پرسیدیم چرا؟ یا خاطراتی اشاره می‌کردند که مثلا ۲۰ سال پیش، از این پارک در ذهن دارند و برای همین، قرار ملاقات و پیاده‌روی‌ها را در این پارک انجام می‌دهند. همین نشان می‌دهد که حس خاطره‌انگیزی در گروه‌های مختلف شهروندان نسبت به این پارک وجود دارد که با ضوابط و مقررات نمی‌تواند هماهنگ باشد اگرچه آشکار است که این پارک ارزش‌های بسیار زیادی دارد و شهرداری بهتر است زمان را (برای ساماندهی و بهسازی پارک جنگلی) از دست ندهد، با جدیت این موضوع را دنبال کند. در حوزه زیباشناختی این نکته را هم اضافه کنم که نظم بصری این پارک می‌تواند مدنظر قرار گیرد. به‌عنوان یک شهرساز می‌گویم با وجود گنجینه ارزشمندی که از درخت و پوشش گیاهی در این پارک داریم، در حال حاضر، نظم بصری‌ای که در خور موقعیت پارک باشد وجود ندارد.

■ **به حس تعلق‌خاطر شهروندان نسبت به پارک جنگلی اشاره کردید. طی دهه‌های اخیر به‌ویژه ده سال اخیر، می‌بینیم که شهرداری بخش زیادی از خاطرات شهروندان را از کالبد شهر پاک کرده؛ یا با پروژه‌هایی که اجرا کرده و یا به واسطه بی‌توجهی طولانی مدتی که نسبت به حفظ آن نشان داده است. آیا حالا که شهرداری قصد ورود به پارک جنگلی را دارد**

شوند. اینکه آیا در ساعات مختلف شبانه‌روز برای گروه‌های سنی و جنسی گوناگون امنیت روانی لازم در این پارک وجود دارد یا خیر؟ مسئله مهمی است. در حال حاضر پارک جنگلی در این زمینه مقداری چالش مواجه است. خود ما که قرار بود درباره این پارک مطالعاتی را انجام دهیم، رفت‌وآمد و ساعت حضورمان را باید تنظیم می‌کردیم چون پارک تنها در ساعات خاصی احساس امنیت می‌دهد و مابقی ساعات به دلایلی از جمله نورپردازی ضعیف و ناشخص بودن و ناخوانا بودن بعضی از مسیرهای ارتباطی، از وضعیت چندان مطلوبی برخوردار نیست. انتظار می‌رود که در جریان ساماندهی پارک، این مشکلات برطرف شود. وقتی درباره ایمنی صحبت می‌کنیم، باید توجه داشته باشیم که گروه‌های مختلف سنی و اجتماعی از این فضا استفاده می‌کنند بنابراین باید ببینیم آیا این پارک، ایمنی لازم را مثلا برای معلولان هم دارد؟ آیا براساس ضوابط و مقررات شهرسازی مربوط به افراد دارای معلولیت طراحی شده است؟ آیا کلیه ضوابط ایمنی ویژه کودکان و سالخوردگان در آن لحاظ شده است؟ پاسخ این سوالات منفی است و متأسفانه در حال حاضر در پارک چنین شرایطی دیده نمی‌شود. در زمینه کالبد که یکی از مولفه‌های مهم است باید این موضوع را در نظر داشته باشیم که کالبد می‌تواند با «زیبایی‌شناختی، فعالیت‌های اجتماعی و مولفه‌ها را بررسی کنیم ارتباط بگیرد. اولین موضوعی که در این زمینه مطرح می‌شود این است که ورودی‌های پارک چطور تعریف شدند؟ آیا ویژگی دعوت‌کنندگی را دارند؟ آیا دعوت‌کنندگی پیاده را دارند؟ که درباره پارک جنگلی این ویژگی وجود ندارد. یکی دیگر از پرسش‌ها این است که در پارک چه عملکردهایی در قالب فضاهای کالبدی می‌تواند خدمات بدهد؟ امروزه در فضاهای شهری پارک‌های موضوعی طراحی می‌شوند؛ مثلا پارکی برای نقاشی و خلاقیت کودکان یا پارکی برای آموزش گروه‌های گیاه‌شناسی یا پارک‌های ترافیکی و ... ساخته می‌شود. قطعا این پارک‌ها یکسری عناصر کالبدی و فضاهای غیرکالبدی مشخص می‌خواهند. براساس نوع فعالیت‌های تفریحی که می‌خواهیم تعریف کنیم باید عملکردهایی که قرار است در این کالبد و فضاهای گوناگون آن جنمایی شوند را دسته‌بندی کنیم. این شرایط الان در پارک جنگلی وجود ندارد در حالی که می‌توانیم بسیاری از کاربری‌ها و فعالیت‌ها را در قالب فضاهای خرد، البته طبق ضوابط و مقررات ویژه فضاهای سبز، طراحی کنیم؛ قطعا در یک فضای سبز قرار نیست مجتمع بزرگ فرهنگی یا مذهبی یا تجاری داشته باشیم بلکه فضاهای خردی باید ایجاد شود که ضوابط و مقررات اجازه آن را می‌دهد. چنین فضاهایی، هم می‌توانند جذاب جمعیت باشند، هم باعث سرزندگی در یک فضای سبز شهری می‌شوند و هم درآمدزایی و اشتغال برای گروه‌های مختلف به‌دنبال دارند.

■ **از لحاظ مبلمان و کف‌سازی پارک جنگلی را چطور می‌بینید؟ این پارک مسیرهای ناخوانایی دارد. به‌عنوان مثال، یک معبر ۱۲ متری به اسم نارون در جنوب پارک**

وجود دارد، در این پارک جنگلی، فضای به وجود دارد که با ضوابط و مقررات نمی‌تواند هماهنگ باشد اگرچه آشکار است که این پارک ارزش‌های بسیار زیادی دارد و شهرداری بهتر است زمان را (برای ساماندهی و بهسازی پارک جنگلی) از دست ندهد، با جدیت این موضوع را دنبال کند. در حوزه زیباشناختی این نکته را هم اضافه کنم که نظم بصری این پارک می‌تواند مدنظر قرار گیرد. به‌عنوان یک شهرساز می‌گویم با وجود گنجینه ارزشمندی که از درخت و پوشش گیاهی در این پارک داریم، در حال حاضر، نظم بصری‌ای که در خور موقعیت پارک باشد وجود ندارد.

■ **به حس تعلق‌خاطر شهروندان نسبت به پارک جنگلی اشاره کردید. طی دهه‌های اخیر به‌ویژه ده سال اخیر، می‌بینیم که شهرداری بخش زیادی از خاطرات شهروندان را از کالبد شهر پاک کرده؛ یا با پروژه‌هایی که اجرا کرده و یا به واسطه بی‌توجهی طولانی مدتی که نسبت به حفظ آن نشان داده است. آیا حالا که شهرداری قصد ورود به پارک جنگلی را دارد**

شوند. اینکه آیا در ساعات مختلف شبانه‌روز برای گروه‌های سنی و جنسی گوناگون امنیت روانی لازم در این پارک وجود دارد یا خیر؟ مسئله مهمی است. در حال حاضر پارک جنگلی در این زمینه مقداری چالش مواجه است. خود ما که قرار بود درباره این پارک مطالعاتی را انجام دهیم، رفت‌وآمد و ساعت حضورمان را باید تنظیم می‌کردیم چون پارک تنها در ساعات خاصی احساس امنیت می‌دهد و مابقی ساعات به دلایلی از جمله نورپردازی ضعیف و ناشخص بودن و ناخوانا بودن بعضی از مسیرهای ارتباطی، از وضعیت چندان مطلوبی برخوردار نیست. انتظار می‌رود که در جریان ساماندهی پارک، این مشکلات برطرف شود. وقتی درباره ایمنی صحبت می‌کنیم، باید توجه داشته باشیم که گروه‌های مختلف سنی و اجتماعی از این فضا استفاده می‌کنند بنابراین باید ببینیم آیا این پارک، ایمنی لازم را مثلا برای معلولان هم دارد؟ آیا براساس ضوابط و مقررات شهرسازی مربوط به افراد دارای معلولیت طراحی شده است؟ آیا کلیه ضوابط ایمنی ویژه کودکان و سالخوردگان در آن لحاظ شده است؟ پاسخ این سوالات منفی است و متأسفانه در حال حاضر در پارک چنین شرایطی دیده نمی‌شود. در زمینه کالبد که یکی از مولفه‌های مهم است باید این موضوع را در نظر داشته باشیم که کالبد می‌تواند با «زیبایی‌شناختی، فعالیت‌های اجتماعی و مولفه‌ها را بررسی کنیم ارتباط بگیرد. اولین موضوعی که در این زمینه مطرح می‌شود این است که ورودی‌های پارک چطور تعریف شدند؟ آیا ویژگی دعوت‌کنندگی را دارند؟ آیا دعوت‌کنندگی پیاده را دارند؟ که درباره پارک جنگلی این ویژگی وجود ندارد. یکی دیگر از پرسش‌ها این است که در پارک چه عملکردهایی در قالب فضاهای کالبدی می‌تواند خدمات بدهد؟ امروزه در فضاهای شهری پارک‌های موضوعی طراحی می‌شوند؛ مثلا پارکی برای نقاشی و خلاقیت کودکان یا پارکی برای آموزش گروه‌های گیاه‌شناسی یا پارک‌های ترافیکی و ... ساخته می‌شود. قطعا این پارک‌ها یکسری عناصر کالبدی و فضاهای غیرکالبدی مشخص می‌خواهند. براساس نوع فعالیت‌های تفریحی که می‌خواهیم تعریف کنیم باید عملکردهایی که قرار است در این کالبد و فضاهای گوناگون آن جنمایی شوند را دسته‌بندی کنیم. این شرایط الان در پارک جنگلی وجود ندارد در حالی که می‌توانیم بسیاری از کاربری‌ها و فعالیت‌ها را در قالب فضاهای خرد، البته طبق ضوابط و مقررات ویژه فضاهای سبز، طراحی کنیم؛ قطعا در یک فضای سبز قرار نیست مجتمع بزرگ فرهنگی یا مذهبی یا تجاری داشته باشیم بلکه فضاهای خردی باید ایجاد شود که ضوابط و مقررات اجازه آن را می‌دهد. چنین فضاهایی، هم می‌توانند جذاب جمعیت باشند، هم باعث سرزندگی در یک فضای سبز شهری می‌شوند و هم درآمدزایی و اشتغال برای گروه‌های مختلف به‌دنبال دارند.

■ **از لحاظ مبلمان و کف‌سازی پارک جنگلی را چطور می‌بینید؟ این پارک مسیرهای ناخوانایی دارد. به‌عنوان مثال، یک معبر ۱۲ متری به اسم نارون در جنوب پارک**

وجود دارد، در این پارک جنگلی، فضای به وجود دارد که با ضوابط و مقررات نمی‌تواند هماهنگ باشد اگرچه آشکار است که این پارک ارزش‌های بسیار زیادی دارد و شهرداری بهتر است زمان را (برای ساماندهی و بهسازی پارک جنگلی) از دست ندهد، با جدیت این موضوع را دنبال کند. در حوزه زیباشناختی این نکته را هم اضافه کنم که نظم بصری این پارک می‌تواند مدنظر قرار گیرد. به‌عنوان یک شهرساز می‌گویم با وجود گنجینه ارزشمندی که از درخت و پوشش گیاهی در این پارک داریم، در حال حاضر، نظم بصری‌ای که در خور موقعیت پارک باشد وجود ندارد.